כאילו הן ראויות: **מתני׳** ׳שלש נשים שהיו ישנות במטה אחת ונמצא דם תחת האמצעית כולן טמאות תחת הפנימית שתים הפנימיות טמאות והחיצונה טהורה תחת החיצונה שתים החיצונות טמאות והפנימית טהורה *׳אימתי בזמן שעברו דרך מרגלות המטה אבל אם עברו דרך עליה כולן טמאות בדקה אחת מהן ונמצאת טהורה היא טהורה ושתים טמאות בדקו שתים ומצאו טהורות הן טהורות ושלישית טמאה שלשתן ומצאו טהורות כולן טמאות למה הדבר דומה ׳לגל טמא שנתערב בין שני גלים טהורים *׳ובדקו אחת מהן ומצאו טהור הוא טהור ושנים טמאים שנים ומצאו טהורין הם טהורין ושלישי טמא שלשתן ומצאו טהורין כולן טמאים דברי ר"מ שר"מ *אומר כל דבר שהוא בחזקת טומאה לעולם הוא בטומאתו עד שיודע לך טומאה היכן היא וחכמים אומרים ׳בודק עד שמגיע לסלע או לבתולה: **גמ׳** מאי שנא רישא דלא מפליג ומאי שנא סיפא דקמפליג אמר רבי אמי ׳במשולבות: בדקה אחת [וכו׳]: למה ליה למתני למה זה דומה הכי קאמר להו ר׳ מאיר לרבנן מ"ש בדם דלא פליגיתו ומ"ש בגל דפליגיתו ורבנן בשלמא התם אימא עורב נטלה אלא הכא האי דם מהיכא אתא תניא אמר ר"מ מעשה בשקמה של כפר סבא שהיו מחזיקין בה טומאה ובדקו ולא מצאו לימים נשבה בו הרוח ועקרתו ונמצא גלגלת של מת תחובה לו בעיקרו אמרו לו משם ראיה אימר לא בדקו כל צרכו תניא א"ר יוסי מעשה במערה של שיחין שהיו מחזיקין בה טומאה ובדקו עד שהגיעו לקרקע שהיתה חלקה כצפורן ולא מצאו לימים נכנסו בה פועלים מפני הגשמים ונתזו בקרדומותיהן ומצאו מכתשת מלאה עצמות *אמרו לו משם ראיה אימר לא בדקו כל צרכו תניא אבא שאול אומר מעשה בסלע בית חורון שהיו מחזיקין בה טומאה ולא יכלו חכמים לבדוק מפני שהיתה מרובה והיה שם זקן אחד ורבי יהושע בן חנניא שמו אמר להן הביאו לי סדינים הביאו לו סדינים ושראן במים ופרסן עליהם מקום טהרה יבש מקום טומאה לח ובדקו ומצאו בור גדול מלא עצמות תנא הוא הבור שמילא ישמעאל בן נתניה חללים דכתיב °והבור אשר השליך שם ישמעאל את כל פגרי אנשים אשר הכה ביד גדליה וכי גדליה הרגן והלא ישמעאל הרגן אלא מתוך שהיה לו לחוש לעצת יוחנן בן קרח ולא חש מעלה עליו הכתוב כאילו הרגן אמר רבא האי לישנא בישא אע"פ דלקבולי לא מבעי *מיחש ליה מבעי הנהו בני גלילא דנפק עלייהו קלא דקטול נפשא אתו לקמיה דרבי טרפון אמרו ליה לטמרינן מר אמר להו היכי נעביד אי לא אטמרינכו חזו יתייכו אטמרינכו הא אמור רבנן האי לישנא בישא אע"ג דלקבולי לא מבעי מיחש ליה מבעי זילו אתון טמרו נפשייכו °ויאמר ה׳ אל משה אל תירא מכדי סיחון ועוג אחי הוו דאמר מר סיחון ועוג בני אחיה בר שמחזאי הוו מאי שנא מעוג דקמסתפי ומאי שנא מסיחון דלא קמסתפי א"ר יוחנן אר"ש בן יוחי מתשובתו של אותו צדיק אתה יודע מה היה בלבו אמר שמא תעמוד לו זכות של אברהם אבינו שנאמר °ויבא הפליט ויגד לאברם העברי ואמר רבי יוחנן זה עוג שפלט מדור המבול תנו רבנן ׳בגד שאבד בו כתם מעביר עליו שבעה סממנין ומבטלו רבי שמעון בן אלעזר אומר

בודק

כאילו הן ראויות. לראות וסמיכן טמאות דמכל מקום דם מבינייהו נפיק: **מתני׳** חיצונה. קרי לזו שלצד דרך עליית המטה. פנימית אותה שאצל הקיר. ובגמרא מפרש מאי שנא הכא דמפליג בין נמצא תחת הפנימית לנמצא תחת אמצעית וברישא קתני תחת אחת מהן כולן טמאות אפילו נמצא תחת [illegible] פנימית או חיצונה: אימתי. אמרו נמצא תחת חיצונה פנימית טהורה בזמן שעלו דרך מרגלות המטה דלא עברה פנימית על מקום מציאת הדם: אבל עברו. שלשתן דרך (א)עלייה שהן דורסות ועוברות על המטה כולן טמאות ואפי׳ פנימית דשמא כשעברה פנימית דרך שם נפל ממנה: גל טמא. שהיה שם כזית מן המת: לבתולה. קרקע בתולה ואם לא מצא הגל טהור: **גמ׳** מאי שנא רישא. דקתני לעיל נמצא דם תחת אחת מהן כולן טמאות ולא מפליג בין נמצא תחת אמצעית לנמצא תחת פנימית או חיצונה: א"ר אמי רישא במשולבות. מכופפות ודבוקות יחד הלכך אפילו נמצא תחת הפנימית איכא לספוקי נמי בחיצונה: מאי שנא בדם דלא פליגיתו. דמודים אתם לי דהיכא דנמצאו שלשתן טהורות כולן טמאות: ובגל. אתם חלוקים עלי דאם בדק ולא מצא טהור ואע"ג דמוחזק לן דהואי טומאה בחד מינייהו: לקרקע חלקה כצפורן. לקרקע חלקה שלא נרעה מעולם: מקום הטומאה לח. שנבלעו שם מים של סדין מתוך שהיה העפר רך: *יוחנן בן קרח. אמר לו לגדליה שמעתי שבא ישמעאל בן נתניה להרגך (ירמיה מ): ביד גדליה. משמע שע"י גדליה נהרגו: מיחש ליה מיבעי. ושמא הרגתם ואסור להציל אתכם: בני אחיה. שבא משמחזאי ועזאל שני מלאכים שירדו בדור אנוש: מתשובתו של אותו צדיק. (ב)שהוצרך הקב"ה להשיב שלא ירא ממנו: עוג פלט מן המבול. שברח לא"י כדאמרינן בחלק*: שאבד בו כתם. כגון שנכנס במים או נגע בדם בהמה ואין נודע מקום הכתם וקי"ל במס׳ (מ"ק) אין דם הכתום טהור בלא שבעה סממנין: מעביר [עליו] ז׳ סממנין. על הבגד: ומבטלו. לדם. והאי דנקט הך ברייתא הכא משום דאיירי לעיל בגלים שאבדה בהם טומאה ואין ידוע מקומה:

נחקו

אמר רבי אמי [רישא] במשולבות. פ"ה רישא דלא מפליג איירי במשולבות ומכופפות זו לזו ולהכי איכא לספוקי בכולהו והרבה ספרים לא גרסינן רישא ואומר ר"י דיש לפרש דסיפא איירי במשולבות כלומר מסודרות כל אחת במקומה ולא היו מכופפות ומעורבות זו בזו וכפירוש ר"ח כתוב דמשולחפי שלחופי שמעורבות זו בזו: **מקום** טהרה לח. אסדינים קאי דמתוך שהיה הקרקע קשה לא נבלע מים שבסדינין ומקום הטומאה יבש ואית ספרים דגרסינן איפכא מקום טומאה לח ואקרקע קאי שהיה לח מחמת הסדינין שנבלע לפי שהיה רך ותיחוח וכה"ג בדק רבי יוחנן בן זכאי בשקלן תורמוסי תרומה כשנבלה דרבי שמעון בן יוחי במסכת שבת (דף לג:): **אטמרינכו** הא אמור רבנן האי לישנא בישא כו׳. פי׳ בקונטרס ושמא הרגתם ואסור להצילכם ובשאלתות דרב אחאי* מפרש שמא הרגתם ואם אטמין אתכם חייבתם דאתי למלך והייתי מיחם מיבעי ליה למיחש שיש לחוש ללשון הרע להחמיר לגבי זה שיזהר שלא יבא לו הפסד ולא לאחרים: **זה** עוג שפלט מדור המבול. הכי נמי נפלט סיחון מדור המבול כיון דאחי הוו אלא דהך הפליט קים ליה דהוא עוג ולא סיחון מהאי טעמא גופיה כיון דדחיל ליה משה ועוד אמר (*בפרק רבי אליעזר) (דף לד) שעוג מלאך לאברהם אבינו שהיה עומד בגרנות לתקן עוגות לפסח ועל שם זה נקרא עוג ומייתי ליה משום דמחזי כלישנא בישא דאמר במדרש *עוג אמר בלבו אלך ואומר לאברהם וילחם וימות ואשא שרה אשתו אפילו הכי היה ירא משה שמא תעמוד לו זכות אברהם: **מעביר** עליו שבעה סממנין. וא"ת ומה צריך להעביר עליו כלל כיון שאבד ואינו ניכר אינו מקפיד עליו ובטל ממילא כדקתני ר׳ חייא לקמן (דף סב:) דם הנדה ודאי מעביר עליו ז׳ סממנין ומכבסו שכיון שהעביר עליו אזל ליה חזותא ואינו מקפיד עליו יותר א)אע"פ שניכר *אלא בקפידא תליא מילתא ויש לומר דהכא קרי שפיר מקפיד עליו דאם אינו שולקו עכשיו שמא יתלכלך פעם אחרת:

בודק

עין משפט
נר מצוה

טז א ב מיי׳ פ"ט מהל׳ איסורי ביאה הל׳ לב (ובטור ופסק ל׳ מהן ותרי כמ"ים והכ"ימ) סמג לאוין קיא טוש"ע יו"ד סי׳ קצ סעי׳ נ:

יז ג ד מיי׳ פ"ט מהל׳ טומאת מת הל׳ :

יח ה מיי׳ פ"ט מהל׳ איסורי ביאה הל׳ לג ופ׳ פ"ט סמג שם טוש"ע יו"ד סי׳ קצ סעיף נ:

יט ו מיי׳ פ"ד מהל׳ מעכב ונוטב הל"ב סמג לאוין קיא:

[סוף פ׳ שלח שי׳ קכט]

[נ"ל בפרק ר"א וכ"ה בפרק ר"א שלמי לא מלאכי אלא רק בכ"ל פי לך לך פי׳ מ"ב]

[בראשית רבה פ׳ מ"ב]

מסורת הש"ס

מוסף רש"י

לעולם הוא בטומאתו. לעולם הוא במקום טומאה, אם לא נמצא הקבר שנאבד בשדה, אף על פי שנבדק כל השדה בטומאתו הוא (בכורות כב:). עד שמגיע לסלע. דודאי מאותו סלע ולמטה לא נעשה קבר שקשה הוא, או לבתולה. עד שימצא קרקע קשה שלא היתה עבודה (שם) שלא זזה ממקומה לעולם, ואם לא מצא טהור ואומרים כאן עורב ונטלה כאן עכבר ונטלה (פסחים י.).

[בגל טמאה גרים ובדק אחד]

פסחים י. בכורות כב:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אבל כו׳ דרך עליה שהן: (ב) ד"ה מתשובתו וכו׳ שהוצרך:

[נ"ל אמר ר"י כו׳]

הגהות מהרי"ב לנרא

א] תוס׳ ד"ה מעביר וכו׳ אע"פ שניכר אלא בקפידא תליא מילתא. עי׳ בכורות דף כב ע"ב:

לא מצאו שם [לגל מגלה בכורות קי: ועיין תו"ח בסוגיא דהכא וכן שם בגליון שם]

ירמיה מא

[פסחים קי:]

במדבר כא

בראשית יד

תוספי הרא"ש

רישא במשולבות. י"ס שאין כתוב רישא אלא במשולבות גרידא. וי"ס לפרש סיפא במשולבו׳ ומכוונו׳ כל אחת(במקומה)במקומות ולא דחוקו זה את זה. ור"ח פי׳ סיפא המשולחפי׳ שלחופי׳ פי׳ שמעורבות זו בזו: מקום טומאה נגוב מקום טהרה לח. פי׳ר"ח כמקום הטומאה היתה הקרקע חפור ונכנס בו לאלוהות המים ונתנגב הסדין ובמקום טהרה שלא חפרו שם הקרקע היה קשה ולא נבלע המים ונשאר הסדין לח. ור"ם דגרסי מקום טומאה לח מקום טהרה נגוב וקאי לח ונגוב אקרקע ולא אסדין: אטמרינכו הא אמור רבנן האי לישנא בישא איבעי ליה למיחש. פרש"י ושמא הרגתם ואסור להציל אתכם. ותימה הוא לומר כן שאם יצא קול של הארם שהמא שבשביל זה אסור להציל נפשו. ונראה דברי רב אחאי שפי׳ בשאלתות אם הרגתם וחייבתם ראשי למלך שנתירה שלקבל רוצחים. ובענין זה [illegible]

[illegible]